

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3578/2020
23.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Стаменковић, председника већа, др. Илије Зиндовића, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у спору по тужби тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Бојан Лазаревић, адвокат из ..., против туженог Комерцијална банка АД из Београда, кога заступа пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, вредност спора 8.759,23 динара одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж бр.346/20 од 12.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 23.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж бр.346/20 од 12.03.2020. године

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж бр.346/20 од 12.03.2020. године одбијена је жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда Основног суда у Брусу П 251/18 од 05.11.2019. године којом је утврђена ништавост одредбе члана 5. став 1. Уговора о кредиту број .. од 21.06.2016. године закљученог између тужиоца и туженог који гласи „Корисник кредита се обавезује да по основу трошкова обраде кредитног захтева и пуштања кредита у коришћење плати банци једнократну накнаду у висини од 2% од износа одобреног кредита, сагласно важећој тарифи накнада Банке“, обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 8759,23 динара са законском затезном каматом од 21.06.2016. године до исплате и накнади му парничне трошкове у износу од 32.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепеног пресуде, тужени је благовремено изјавио посебну ревизију због битних повреда поступка и погрешне примене материјалног права. Позвао се на одредбу члана 404. ЗПП и потребу уједначавања судске праксе.

По члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија

ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији, јер нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ни ново тумачење права, као ни уједначавања судске праксе. Као пример супротне праксе ревидент се позвао на пресуде другостепеног суда. Међутим, у предметном спору, обзиром да побијана другостепена пресуда не одступа од схватања усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22. 05. 2018. године, уједначавање праксе није потребно. У судским споровима у којима се тужбеним захтевом тражи оглашавање ништавим одредаба уговора о кредиту којима је утврђено право банке да од корисника кредита наплати трошкове обраде кредита и пуштања кредита у течај, а с обзиром на то да трошкови обраде кредита настају приликом одобравања кредита и да су трошкови пуштања кредита у течај познати на дан обрачуна кредита, ти трошкови морају бити укључени у обрачун ефективне каматне стопе и могу бити наплаћени само кроз обрачун ефективне каматне стопе.

Са изнетих разлога на основу члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу један изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 479. став 6. ЗПП и одлучио да ревизија није дозвољена јер је изјављена против пресуде против које се не може изјавити.

Према одредби члана 479. став 6. ЗПП у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена. Спорови мале вредности по члану 468. став 1. ЗПП су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је у предметном спору поднета 04.06.2018. године. Тужбени захтев се односи на утврђење ништавости одредбе уговора и потраживање у новцу у износу од 8.759,23 динара што је и вредност предметног спора. Како је предметни спор спор мале вредности, ревизија туженог није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као недозвољену.

**Председник већа-судија,
Јасмина Стаменковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић